

บทที่ 5

การมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

(Spiritual Self-Esteem)

ข้อบกพร่องของความสุขและความมั่นใจของมนุษย์

ก่อนที่พระเจ้าจะทรงปฏิบัติกรททุกข์เพื่อเป็นพระพรต่อผู้เชื่อ ผู้เชื่อจำเป็นต้องมีความแข็งแกร่งภายในจิตใจพอที่จะทนและรับผลประโยชน์จากทดสอบนั้นได้ นั่นหมายความว่าเขาจำเป็นต้องมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน พระเจ้าจะไม่ทรงมอบความทุกข์เพื่อเป็นพระพรให้กับผู้เชื่อจนกว่าผู้เชื่อนั้นได้มั่นใจในความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระองค์ และสามารถใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณอย่างถูกต้อง จิตใจของเขาต้องเต็มด้วยหลักคำสอนพระกัมภีร์จนกระทั่งเขาได้รักพระเจ้า และดำเนินชีวิตโดยไม่คิดหรือกระทำในสิ่งที่จะขัดแย้งกับมาตรฐานแห่งความรู้สึกผิดชอบที่เขาได้อยู่ (โรม 14:22ข)

ไม่ว่าเป็นผู้เชื่อหรือผู้ที่ไม่เชื่อก็ตาม ทศนคติที่มนุษย์มีต่อตนเองเป็นสิ่งที่กำหนดทัศนคติที่เขามีกับชีวิตทั้งหมด

“จากการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งหลายที่เราได้กระทำในชีวิตของเรา ไม่มีการวิจารณ์ใดที่สำคัญเท่ากับการวิจารณ์ตนเอง เพราะการวิจารณ์นั้นได้แตะต้องเราที่จุดกลางแห่งความเป็นมนุษย์ของเรา

เราได้ยืนอยู่ท่ามกลางสายสัมพันธ์อย่างมากมาย ไม่ว่าจะระหว่างเพื่อนมนุษย์ สิ่งของ และจักรวาล อย่างไรก็ตาม เมื่อเราต้องอยู่ลำพังกับตัวเอง เราได้สำนึกถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและมีอิทธิพลมากที่สุด ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือความสัมพันธ์ที่เรามีกับตัวเอง ทุกความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรม ที่เกี่ยวกับเรื่องสำคัญใดๆในชีวิตของเรา จะต้องได้รับการกระทบจากการประเมินชีวิตของตน”³³

นักจิตวิทยาคนนี้พูดถูก เขาเข้าใจว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะเห็นตัวเองในแง่บวก แม้ความสุขและความมั่นใจที่มนุษย์มีต่อตนเอง (self-esteem) สามารถแก้ปัญหาในชีวิตหลายเรื่อง แต่ในที่สุดสิ่งนี้มีข้อบกพร่องที่ใหญ่โต

จิตใจของมนุษย์หลอกลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด และเสื่อมทรามอย่างร้ายทีเดียว (เยเรมีย์ 17:9)

ปัญหา คือ สุขภาพและความมั่นใจของมนุษย์ไม่มีคุณค่าในชีวิตฝ่ายวิญญาณ ตั้งแต่อาดัมได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า มนุษยชาติได้เสื่อมทรามตามเขา มนุษย์เกิดมาในโลกโดยตายฝ่ายวิญญาณ ถูกแยกออกจากพระผู้สร้างของตน และไม่สามารถที่จะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ (เอเฟซัส 2:1) และมนุษย์ได้พิสูจน์ถึงธรรมชาติบาปและความเสื่อมทรามของตนผ่านความบาปส่วนตัวที่เขาได้กระทำ และผ่านความดีของมนุษย์ (human good ซึ่งแข่งกับความดีของพระเจ้า) และความชั่วที่เขากระทำ โดยปกติแล้วมนุษย์เราเย่อหยิ่ง โลก เห็นแก่ตัว หน้าซื่อใจคด ขี้ขลาด ใจแคบ หลอกลวง โหดร้าย และคิดว่าตนชอบธรรมเพราะการกระทำของตนเอง (self-righteous) หากเราตั้งใจจริงก็จะ

33. Nathaniel Brandon, *Honoring the Self* (Los Angeles: Jeremy P. Tarcher, Inc., 1983), หน้า 1

สามารถควบคุมธรรมชาติบาปได้ในระดับหนึ่ง (1 ยอห์น 1:8) แต่ว่าแทบจะไม่มีมนุษย์สักคนที่มีคุณธรรมในจิตใจ และถ้ามีก็เป็นเพียงชั่วครวเท่านั้น

ผู้ไม่เชื่อซึ่งได้ดำเนินชีวิตตามหลักการและกฎต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้เพื่อสังคมที่สงบสุขสามารถมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตของตนได้ เขาเป็นผู้ที่มีคุณธรรม และมีบุคลิกลักษณะที่เข้มแข็ง เขาจึงมีโอกาสดีที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน ชีวิตสมรสและครอบครัว และความสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่วนหนึ่งในการมีคุณธรรมคือความถ่อมใจ เขาจึงรู้ว่าความสุขและความมั่นใจได้มาจากการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรม อย่างไรก็ตาม มีจำนวนคนประเภทนี้น้อยมาก และยังไม่มียุคใดซึ่งสมบูรณ์แบบทุกประการ

ในทางตรงกันข้าม มนุษย์ส่วนใหญ่ขาดความสุขและความมั่นใจในตัวเอง การเห็นตนเองในแง่ดีมักจะมาในรูปแบบของความเย่อหยิ่ง เรามักจะหลอกตัวเองโดยใช้เหตุผลตามความคิดของมนุษย์และทางจิตวิทยาซึ่งทำให้เราประเมินความสำคัญของตนผิดพลาด

มนุษย์มีความปรารถนาที่จะเห็นตนเองในแง่ดี แต่พลาดที่จะบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้กับตนเอง แล้วจะยิ่งห่างออกไปจากมาตรฐานอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า มนุษย์มักจะมี ความปรารถนาที่จะยกย่องตนเอง ทั้งๆ ที่เขาอ่อนแอและมีแนวโน้มที่จะกระทำ ความชั่วอย่างสม่ำเสมอ ความตั้งใจดีและความสำเร็จของมนุษย์จะถูกกัดเซาะด้วยความโง่เขลา การเสียเปรียบ การหั่นเห และการทดลอง ความสุขและความมั่นใจกับตัวเองเป็นตัวแทนอันไม่สมบูรณ์แบบสำหรับสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา ซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่มนุษย์ด้วยพระคุณ นั่นคือความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนมีรากฐานบนพระลักษณะของพระเจ้า และไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหรือนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์

ความประเสริฐของความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเป็นส่วนหนึ่งของแผนพิธิการของพระเจ้า คริสเตียนสามารถมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนได้โดยการเรียนและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ โดยการเรียกและการประยุกต์พระคัมภีร์จะทำให้ผู้เชื่อก้าวหน้าทีละขั้นตอนจนกระทั่งเขาได้มาถึงประตูที่ 5 คือความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้า เมื่อผู้เชื่อมีความรักส่วนตัวต่อพระองค์แล้ว ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเป็นผลลัพธ์ที่แน่นอน ความมั่นใจที่ผู้เชื่อมีกับตัวเองไม่ได้มาจากความสามารถของตนเอง แต่มาจากความมั่นใจในหลักคำสอนพระคัมภีร์และความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระเจ้าผู้สูงสุด

ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรมีเหตุที่จะประสบความสำเร็จและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนมากกว่าผู้เชื่อในยุคอื่นของประวัติศาสตร์ พระเจ้าทรงสำแดงพระสิริของพระองค์ในยุคคริสตจักรมากกว่ายุคในอดีตหรือยุคที่จะมาถึงในอนาคตโดยพระประสงค์ที่จะทรงสำแดง “พระกรุณาคุณอันอุดมของพระองค์” ซึ่งได้ทรงประทานแก่เราอย่างเหลือล้น” (เอเฟซัส 1:7-8) และที่จะทรงสำแดง “ฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์” (เอเฟซัส 1:19) ต่อไปเป็นรายชื่อของผลประโยชน์เพียงบางอย่างซึ่งผู้เชื่อในยุคคริสตจักรได้รับ ซึ่งผู้เชื่อแห่งยุคอื่นไม่ได้รับ

1. ในฐานะเป็นผู้เชื่อในยุคคริสตจักรเราได้เป็น “คนที่ถูกสร้างใหม่” โดยอยู่ในพระคริสต์ (2 โครินธ์ 5:17)
2. โดยรับบัพติศมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในขณะเวลารอด เรา “ถูกสร้างขึ้นในพระคริสต์” โดยพระเจ้าทรงประสงค์ให้เราใช้ฤทธิ์เดชของพระองค์ ไม่ใช่กำลังของมนุษย์ (เอเฟซัส 2:10)
3. พระเจ้าทรงประทานฤทธิ์นั้นแก่เราเพื่อเราจะสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียน (กิจการ 1:8; 1 โครินธ์ 2:4; 2 โครินธ์ 4:7; เอเฟซัส 1:19-20; โคลโลสี 1:10; 2 ทิโมธี 1:7)

เราได้รับคำบัญชาที่จะ “ดำเนินอยู่ในชีวิตใหม่” (โรม 6:4 เอเฟซัส 2:10; 4:24) ด้วยว่า คนที่ถูกสร้างใหม่นั้นถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณและฤทธานุภาพที่มาจาก พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธานุภาพของพระบิดาทรงจัดเตรียม ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ ซึ่งรวมถึงวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ให้แก่ผู้เชื่อทุกคนแห่งยุค คริสตจักร (เอเฟซัส 1:3) ฤทธานุภาพของพระบุตรทรงค้ำจุนรักษาจักรวาลและ ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ให้ดำรงอยู่อย่างต่อเนื่อง (ฮีบรู 1:3) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง ประทานฤทธานุภาพแก่เราในการใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ โดยอยู่ภายในวงฤทธิ์เดชของ พระเจ้า (กิจการ 1:8)

อนึ่ง ทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของผู้เชื่อ ทุกคนในยุคคริสตจักรตั้งแต่เวลารอด พระบิดาทรงสถิตอยู่ในเราเพื่อเป็นพระสิริแก่แผน พิธีการของพระองค์ เป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์ผ่านผู้เชื่อ (ยอห์น 14:23; เอเฟซัส 1:3, 6, 12; 4:6) องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในเราเพื่อทำร่างกายให้เป็นพระวิหาร สำหรับพระคริสต์ผู้ซึ่งเป็น “พระสิริแห่ง *เชคัยนาห์*” (Shekinah Glory)³⁴ เป็นการรับรองว่า ผู้เชื่อจะรับมรดกบนสวรรค์ และเป็นแหล่งกำลังเพื่อเราสามารถดำเนินตามแผนการของ พระเจ้าได้ (โรม 8:11; 1 โครินธ์ 3:16; 6:19-20; 2 โครินธ์ 6:16; เอเฟซัส 1:14)

34. ในยุคอิสราเอล พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งยังไม่ได้เสด็จมายังโลกในฐานะเป็นมนุษย์ (the preincarnate Jesus Christ) ได้ทรงปรากฏเป็น พระสิริแห่งเชคัยนาห์ (the Shekinah Glory) แล้ว ทรงสถิตอยู่ในพลับพลา หรือ พระวิหาร (อพยพ 25:21-22; เลวีนิติ 26:11-26; สดุดี 91:1; ฮีบรู 9:5) พระสิริแห่งเชคัยนาห์ยังทรงปรากฏพระองค์เป็นเสาเมฆตอนกลางวัน หรือเสาไฟตอน กลางคืน และส่องแสงสว่างเหนือหีบพันธสัญญา การทรงปรากฏอยู่ของพระสิริแห่งเชคัยนาห์ได้ รับรองถึงพระพรทั้งบนโลกและนิรันดร์ซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาให้แก่อิสราเอล ในยุคคริสตจักรนี้ การทรงสถิตจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกระทำให้ร่างกายของผู้เชื่อเป็นพระวิหารสำหรับ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ คือสถานะที่พระองค์ทรงปรากฏในสภาพพระสิริแห่งเชคัยนาห์ (ยอห์น 16:13-14; 17:22; โคลโลสี 1:27)

พระบุตรทรงสถิตอยู่ในเราโดยมีเหตุผลดังนี้ คือ

1. เป็นการรับรองว่าเราเป็นสมาชิกในราชวงศ์ของพระเจ้า (ยอห์น 14:20)
2. เป็นการรับรองถึงฤทธิ์เดชที่ผู้เชื่อสามารถใช้ในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาในเวลาที่เขา ยังอยู่บนโลก (2 โครินธ์ 13:4-6; โรม 8:10)
3. เป็นการรับรองว่าผู้เชื่อได้รับชีวิตนิรันดร์ (โคลโลสี 1:27)
4. พระคริสต์ทรงฝากพระพิเศษให้เราในขณะที่เราอยู่บนโลกและบนสวรรค์ (เอเฟซัส 1:3) และทรงเป็นผู้ที่ทรงมอบพระพรนี้แก่ผู้เชื่อเมื่อเขาเติบโตฝ่ายวิญญาณ แล้วและเมื่อเขาได้ยืนอยู่ต่อหน้าพระคริสต์เพื่อที่จะรับการประเมินผลจากพระองค์ (1 โครินธ์ 3:13-14; 2 โครินธ์ 5:10)³⁵
5. เพื่อเป็นแรงจูงใจในยามที่เราต้องเผชิญกับการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร ทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเยอหยิ่ง การทดสอบการก้าวหน้า และการ ทดสอบในฐานะเป็นพยาน (กาลาเทีย 2:20)
6. เพื่อเน้นความสำคัญต่อการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้ามากกว่าผู้คน และเพื่อที่จะเห็น ความสำคัญในการใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามากกว่าพลังของมนุษย์ (1 ยอห์น 2:24)
7. เพื่อเป็นหลักสำคัญในการถวายเกียรติแด่พระองค์ในชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ของผู้เชื่อในยุคคริสตจักร (ยอห์น 17:22-23, 26)

ก่อนยุคคริสตจักร พระเจ้า ไม่ว่าพูดถึงพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ ตาม ไม่ได้สถิตอยู่ (indwell) ในผู้เชื่อสักคนเดียว แต่ในยุคคริสตจักร ผู้เชื่อทุกคนมีพระเจ้า ทั้ง 3 พระภาคแห่งตรีเอกานุภาพทรงสถิตอยู่ในร่างกายอย่างถาวร ด้วยเหตุนี้ เราได้รับ ผลประโยชน์อีกมากมาย เพื่อเราจะสามารถนมัสการพระองค์และมีความเป็นส่วนตัวใน ความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระเจ้า เช่น เราได้รับตำแหน่งเป็นปุโรหิตแห่งราชวงศ์ของพระ

35. มีข้อมูลเพิ่มเติมหน้า 199-202

คริสต์ ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเรา (ฮีบรู 4:14; วิวรรณ์ 1:16) เราได้รับตำแหน่งเป็นเอกอัครราชทูตของพระคริสต์ในเวลาที่เราอาศัยอยู่ในอาณาจักรของซาตาน (2 โครินธ์ 5:20) เราเป็นผู้แทนของพระคริสต์บนโลก และมีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่คนอื่นมองไม่เห็น และมากยิ่งขึ้น พระเจ้าทรงจัดเตรียมพระราชวังให้ผู้เชื่อแต่ละคน คือ วงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ซึ่งความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ทรงทดสอบและพิสูจน์ความพร้อมของระบบนั้นให้เรา (ยอห์น 15:10) เราเป็นรัชทายาทของพระเจ้า ซึ่งเป็นตำแหน่งที่เราได้รับร่วมกับพระเยซูคริสต์ (โรม 8:17) และ เราก็มีชีวิตร่วมกับพระองค์และจะถวายเกียรติแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ (เอเฟซัส 2:6-7)

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงบางส่วนของทรัพย์สินสมบัติที่เราได้รับในฐานะสมาชิกในราชวงศ์ของพระเจ้า ซึ่งน่าจะทำให้เราเห็นถึงสิทธิพิเศษที่ผู้เชื่อของยุคคริสตจักรได้รับ ดังนั้น ในคริสตจักรจึงไม่มีคริสเตียน “ธรรมดา” เพราะคริสเตียนทุกคนได้รับตำแหน่งฤทธิ์เดช และความรับผิดชอบ มากกว่าผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีในยุคอื่นๆ

เราสามารถบรรลุพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีสำหรับชีวิตของเราผ่านการศีกษาพระคัมภีร์อย่างสัตย์ซื่อและสม่ำเสมอตลอดชีวิตของเรา หลักคำสอนพระคัมภีร์ทำให้เรารู้จักน้ำพระทัย แผนการ และพระประสงค์ที่พระองค์มีต่อเรา เป็นทางที่เราสามารถมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน มีความเป็นอิสระจากระบบโลก และจะเติบโตเป็นผู้เชื่อที่โตอย่างสมบูรณ์แบบในที่สุด การก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณจะทำให้ความเป็นรัชทายาทของเราปรากฏ พระเจ้าทรงประทานทรัพยากรฝ่ายวิญญาณเพื่อเรา จะมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ซึ่งอาศัยพระคุณของพระองค์ ไม่ใช่กำลังอันเสื่อมทรามของมนุษย์

แหล่งแห่งความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

ความรักส่วนตัวต่อพระเจ้าได้พัฒนาความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน และเป็นแรงจูงใจของผู้เชื่อที่โตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแล้ว แต่ก่อนที่เราจะสามารถรักพระองค์ได้เราจำเป็นต้องรู้จักพระองค์ พระองค์คือผู้ใด ผู้ซึ่งไม่มีสิ้นสุดและดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล ผู้ทรงมอบตำแหน่งอันสูงส่งในพระคริสต์ให้แก่เรา และ ผู้นี้ทรงมีพระลักษณะอย่างไรบ้าง?³⁶

พระองค์ทรงเปิดเผยถึงพระลักษณะของพระองค์ผ่านพระคำของพระองค์ พระองค์ทรงยกพระคำของพระองค์เหนือกว่าพระนามของพระองค์ (สดุดี 138:2 จากการแปลตรงจากภาษาฮีบรู) พระลักษณะของพระองค์ปรากฏในทุกหน้าของพระคัมภีร์ ในทุกหลักคำสอน ในทุกภาพเปรียบเทียบ ทุกการประยุกต์ใช้ ทุกเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลต่างๆ และในทุกบทกวีที่มีอยู่ในพระคำของพระองค์

หากผู้เชื่อจะรับ “การเปลี่ยนแปลงในจิตใจ” (โรม 12:2) เขาต้องรู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์ ถึงแม้ว่าเขาอาจไม่เห็นความสำคัญของข้อความนั้นในเวลาแรกที่ได้ฟังหรืออ่าน แต่ทุกหลักคำสอนเป็นส่วนประกอบสำคัญเพื่อคริสเตียนจะสามารถเข้าใจถึงพระลักษณะของพระองค์ พระคัมภีร์ไม่ได้มีไว้เฉพาะแก้ไขปัญหาชีวิตของผู้เชื่อเท่านั้น แต่พระองค์ทรงประทานพระคำของพระองค์แก่เราเพื่อเราจะสามารถเห็นพระสิริและพระลักษณะอันงดงามของพระองค์

โอพระเจ้า ความคิดของพระองค์ทรงล้ำค่ายิ่งนัก และมีจำนวนอันไพศาล

(สดุดี 139:17)

36. ดู “หลักคำสอนเรื่องพระลักษณะของพระเจ้า” ในหนังสือ *บุตรน้อยผู้หลงหาย* หน้า 48-56

การศึกษาถึงพระลักษณะของพระเจ้าเป็นการแสวงหาตลอดชีวิตที่เต็มไปด้วยพระพร เป็นความอดสาหาที่เราจำเป็นต้องเรียงความสำคัญอย่างถูกต้อง และมีวินัยในการเรียนจดจำ และประยุกต์ หลักคำสอนพระคัมภีร์ ผู้ใดซึ่งเข้าใจถึงพระลักษณะของพระองค์แล้วนั้น ได้รักพระองค์ นี้แหละ คือจุดประสงค์ในชีวิตของเรา

ผู้เชื่อที่ไม่รู้จักพระเจ้าไม่สามารถรักพระองค์ได้ แต่จะแทนความรักด้วยอารมณ์ความรู้สึกซาบซึ้ง และความจริงใจ (ซึ่งอาจเป็นลักษณะของผู้ที่ไม่มีคุณธรรมก็ได้) ซึ่งเขาชอบคิดว่าเป็นความรักที่เขามีต่อพระองค์ แท้ที่จริงแล้ว ผู้เชื่อจำเป็นต้องรู้จักพระองค์ ก่อนที่เขาจะสามารถรักพระองค์ได้ และการที่จะรู้จักพระองค์จะมาจากการศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์เท่านั้น

เราไม่สามารถมองเห็นพระองค์ได้ พระเยซูคริสต์เคยปรากฏต่อตามนุษย์โดยทรง “สภาวะเป็นพินัยเดียวกันกับพระเจ้า” (ฮีบรู 1:3) แต่ตอนนี้ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว ผู้เชื่อจะสามารถรักผู้ที่ไม่เคยเห็นกับตาได้อย่างไร? (1 เปโตร 1:8)

ความรักต้องสร้างบนพื้นฐานแห่งความรู้ความเข้าใจ เราจะได้รู้จักและรักพระองค์ผ่านพระคำของพระองค์ซึ่งเป็นความคิดของพระองค์ (1 โครินธ์ 2:16) หลักคำสอนพระคัมภีร์เปิดเผยถึงพระลักษณะของพระองค์ พระสติปัญญาของพระองค์ ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา และแผนพิริการของพระเจ้า ดังนั้น เราสามารถรักพระเจ้าได้เมื่อจิตใจของเราได้สะสมด้วยหลักคำสอนพระคัมภีร์ จนกระทั่งเรามีความคิดของพระองค์อยู่ในกระแสดความคิดของเรา มีมุมมองต่อโลกเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงมี (divine viewpoint) และได้รู้จักคุณค่าของคุณธรรมและพระคุณอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ การสะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์และการพัฒนาความรักต่อพระองค์นั้น ไม่ได้มาภายในวันเดียวแต่ต้องใช้เวลานาน อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ผู้เชื่อได้เรียนพระคำของพระองค์อย่างสัจย์ซื่อหลายปี จะต้องมึวันที่เขารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเขา ซึ่งจะเป็นวันที่เขาจะก้าว

ไปถึงการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ จุดนี้เป็นการเริ่มต้นของการมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

รูปแบบในการมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนถูกสร้างขึ้นตามสองรูปแบบ คือ

1. ความสุขและความมั่นใจที่พระเจ้าทรงมีต่อพระองค์เอง
2. ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณของความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ตอนที่พระองค์ทรงดำเนินชีวิตอยู่ภายในต้นฉบับวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า (prototype divine dynasphere)

พระเจ้าสามารถมี *ความรักส่วนตัว* ต่อสิ่งที่สมบูรณ์แบบเท่านั้น เนื่องจากพระองค์ทรงชอบธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ พระองค์จึงได้รักพระองค์เอง และนี่คือรากฐานของความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ คือ พระองค์ทรงมีความสุขและความมั่นใจที่สมบูรณ์ที่สุด และได้ทรงจัดเตรียมวิธีที่ผู้เชื่อจะสามารถมีความสุขและความมั่นใจของพระองค์นั้นในชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงเป็นตัวอย่างในการมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน พระองค์ทรงเป็นบุคคลแรกที่ทดสอบวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ซึ่งแต่เดิมถูกตั้งไว้เพื่อความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ เป็นของขวัญจากพระบิดาถึงพระบุตรในวันคริสตมาสแรก ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงดำเนินชีวิตและดำเนินพระราชกิจของพระองค์จากภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้าตลอดเวลาที่พระองค์ดำรงอยู่บนโลก ถึงแม้พระองค์รับการทดลองและการทดสอบที่หนักกว่าที่เราจะต้องเผชิญหลายเท่า แต่พระองค์ไม่เคยออกจากแผนการของพระบิดา พระเยซูคริสต์ไม่เคยอยู่นอกวงฤทธิ์เดชของพระเจ้าแม้แต่ครั้งเดียว

ตั้งแต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงเป็นเด็กเล็กนั้น พระองค์ทรงเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์และดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่พระองค์ทรงสะสมไว้ในจิตใจของพระองค์ พระองค์ได้ “จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย” (ลูกา 2:52) นี่คือน้ำมันที่พระองค์ทรงกระทำตามตลอดชีวิตของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงสำเร็จในพระราชกิจของพระองค์ หลักคำสอนพระคัมภีร์จึงได้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของพระองค์ (มัทธิว 4:4; ลูกา 11:28; ยอห์น 7:15-16; 8:25-27) ถ้อยคำสุดท้ายที่พระองค์ทรงตรัสบนไม้กางเขนเป็นพระคำจากพระคัมภีร์เดิม และทรงถวายเกียรติแด่พระบิดา “พระเจ้าแห่งความจริง (หมายถึงหลักคำสอนพระคัมภีร์)” (ลูกา 23:46 เปรียบกับสดุดี 31:5) หลักคำสอนพระคัมภีร์ได้พัฒนาความชอบธรรมภายในจิตใจของความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน และความรักส่วนตัวที่พระองค์ทรงมีต่อพระบิดา

เมื่อเราศึกษาการทดสอบในฐานะเป็นพยาน (evidence testing) ของพระเยซูคริสต์ในบทที่ 10 เราจะวิเคราะห์การพัฒนาความสุขและความมั่นใจที่พระเยซูคริสต์ทรงมีกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของพระองค์เองผ่านขั้นตอนการเป็นอิสระจากระบบโลกจนถึงการเติบโตให้สมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นตัวอย่างสำหรับเราในการพัฒนาความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตัวเอง

ความสามารถในการมีชีวิต และ ในการเสียชีวิต

ผู้เชื่อซึ่งมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนมีใจสำนึกว่าเขาต้องพึ่งอาศัยพระเจ้าในทุกเรื่องของชีวิต คุณธรรมของเขาได้ช่วยสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ทนนานและมีคุณค่า เราอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยผู้คน ซึ่งจะมีบางคนที่รักเรา บางคนจะทนกับเรา บางคนก็จะเกลียดชังเรา สำหรับส่วนที่เหลืออยู่นั้น เราเป็นเพียงคนแปลกหน้าอีก

คนหนึ่งในสังคมโลก ถึงแม้เราจะต้องอยู่ท่ามกลางผู้คนมากมาย แต่จะมีหลายอย่างที่เรจะต้องทำโดยลำพัง เราจะต้องคิดด้วยตนเอง เรียงลำดับความสำคัญในชีวิตด้วยตนเอง ทำการตัดสินใจด้วยตนเอง ทนความทุกข์ที่เกิดกับตนเอง และในสุดท้ายเราต้องเผชิญกับความตายด้วยตนเอง เมื่อถึงเวลานั้นแล้ว คุณอาจมีญาติและเพื่อนสนิทยืนอยู่ข้างๆ และให้คำหนุนใจแก่คุณ แต่ในที่สุดคุณจะต้องเผชิญความตายเพียงลำพัง ไม่มีใครที่สามารถทนความเจ็บปวดแทนคุณได้ หรือรู้สึกถึงอารมณ์ของคุณ หรือคิดด้วยความคิดของคุณได้ มีวาระที่เราต้องเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และหนุนใจคนที่จะรับประโยชน์จากการหนุนใจ แต่ในที่สุด ไม่มีสิ่งใดเปรียบได้กับการมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ

ความสำเร็จที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ ความสามารถที่จะเห็นชีวิตและความตายว่าเป็นสิ่งพอๆ กัน ในช่วงเวลาที่เรายังอยู่บนโลก มนุษย์ทุกคนจะต้องคิดถึงความตาย ไม่มากก็น้อย เพราะความตายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตทุกคน อย่างไรก็ตาม หากผู้เชื่อได้มองความตายจากหลักคำสอนพระคัมภีร์ เขาจึงจะเข้าใจความตายด้วยมุมมองของพระเจ้า (ฟิลิปปี 1:20-21) มิแต่ผู้เชื่อที่เคยผ่านการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรและโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแล้วซึ่งสามารถเห็นคุณค่าของชีวิตกับความตายเท่าๆ กัน จึงจะได้รับประโยชน์จากความเจ็บปวดที่เขาต้องทนในเวลานั้น

ผู้เชื่อทุกคนไม่ควรพัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิตเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ก็ควรพัฒนาความสามารถในการดำเนินขั้นตอนของความตายด้วย การที่ผู้หนึ่งมีชีวิตอยู่ไม่ได้หมายความว่าเขามีความสามารถในการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกัน การเป็นสมาชิกในราชวงศ์ของพระเจ้าไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อจะกระทำตนสมกับเป็นรัชทายาทของพระเจ้า มีคริสเตียนมากมายซึ่งไม่รู้จักริธีการดำเนินชีวิตคริสเตียน และไม่รู้กลศาสตร์ในการปฏิบัติต่อหน้าพระทัย พระประสงค์ และแผนการของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อในยุคคริสตจักร การที่มีชีวิตนิรันดร์ไม่ได้เป็นสิ่งรับรองว่าเขาจะมีความตายอย่างสงบสุข

หลังจากได้รับความรอดแล้ว เราจำเป็นต้องเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์เพื่อที่จะได้รู้จักวิธีการดำเนินชีวิตและการเผชิญความตายอย่างถวายเกียรติแด่พระเจ้า ไม่ว่าจะมั่งมีหรือยากจน สุขสบายหรือเจ็บปวด อยู่ท่ามกลางคนที่เรารักหรือโดดเดี่ยวก็ตาม การเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นอีกอย่างหนึ่งที่คุณจะต้องกระทำเองภายใต้การสอนของศิษยาภิบาล(ผู้สอนพระคัมภีร์)ของคุณ คริสเตียนทุกคนต้องรับผิดชอบตัวเองในการให้ความสำคัญแก่การเข้าชั้นเรียนที่มีการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ที่จะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเวลาที่เขาฟังคำสอน ที่จะตั้งใจฟัง ที่จะเชื่อความจริง และที่จะประยุกต์หลักคำสอนที่เขาได้เข้าใจแล้ว ในพระธรรมสุภาษิตมีเขียนไว้ว่า

ผู้ที่มิสติปัญญาได้รักจิตใจของตน ผู้ที่รักความเข้าใจจะจำเริญขึ้น (สุภาษิต 19:8)

การ “มีสติปัญญา” และ “รักความเข้าใจ” เป็นผลภายหลังจากความสัจซื่อที่ผู้เชื่อมีต่อการเรียนและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอและเป็นเวลายาวนาน ไม่ว่าจะเขาได้โตขึ้นมากน้อยแค่ไหน ผู้เชื่อต้องรับการบำรุงจากพระคำของพระเจ้าในแต่ละวัน

คำว่า “รักจิตใจของตน” เป็นการอธิบายถึงความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณ เป็นความรักที่มีต่อตนเองที่ถูกต้องสมควร และเมื่อได้บวกกับ “ความจำเริญขึ้น” ก็กลายเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้เชื่อเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อได้พัฒนาขึ้นเพราะการ “มีสติปัญญา” และจะกลายเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเมื่อเขาได้รับความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณแล้ว ความสุขและความมั่นใจของเขานั้นจะแข็งแกร่งขึ้น ผ่านการทดสอบด้วยการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร เป็นการที่จะผลักดันให้เขาถึงการเป็นผู้เชื่อที่โตแล้ว

ด้วยวิธีนี้คริสเตียนได้เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตและเผชิญความตายด้วยตนเอง เมื่อเขาได้สะสมความคิดของพระคริสต์ภายในจิตใจของเขาแล้ว ผู้เชื่อได้รับความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน คุณลักษณะของความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ถูกสร้างขึ้นมากภายในเขา (โรม 13:14; กาลาเทีย 4:19; 1 เปโตร 2:9ข) ซึ่งรวมถึงความรักที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทรงมีต่อพระบิดา (ยอห์น 15:10) จากความรักที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้าและ

ความคิดที่ตรงกับมุมมองของพระองค์ ผู้เชื่อจึงมีความสงบสันติ ความมั่นคง และคุณลักษณะอื่นที่มากับการมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน เพื่อจะสามารถเผชิญกับการทำทายเป็นชีวิตและความตาย

แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์จะไม่กลัว
อันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ (สดุดี 23:4ก)

ลักษณะของความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ

เราสามารถอธิบายถึงความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณโดยอธิบายถึงลักษณะ 13 ประการได้ดังนี้คือ

1. การเริ่มต้นของสันติสุข (The Beginning of Contentment) สันติสุข หรือ ความสามารถในการมีความสุข (capacity for happiness) ไม่ว่าจะสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ได้เริ่มต้นด้วยการพัฒนาความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ และพัฒนาให้แข็งแกร่งขึ้นในขั้นตอนการเป็นอิสระจากระบบโลก และมาถึงขีดสูงสุดเมื่อผู้เชื่อได้โตแล้ว (2 โครินธ์ 12:10; Philip 4:11; 1 ทิโมธี 6:6-8; ฮีบรู 13:5)
2. เสถียรภาพทางด้านความคิด (Mental Stability) ได้มาจากการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างถูกต้องและสม่ำเสมอในยามทุกข์ยากและยามเจริญรุ่งเรือง (ฟิลิปปี 4:12-13)
3. การมีจิตใจสงบและความมั่นใจกับชีวิตของตนเอง เป็นคุณลักษณะของคริสเตียนที่สามารถประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ เขาจึงได้รู้จักประสิทธิภาพและผลประโยชน์ที่หลักคำสอนนั้นมีต่อชีวิตของเขา
4. การเห็นคุณค่าและการปรับตัวเข้าหาพระคุณพระเจ้า (Grace Orientation) ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณได้รู้จักคุณค่าของพระคุณของ

พระเจ้าโดยไม่บิดเบือนพระคุณนั้นให้เป็นทางออกที่เขาจะทำบาปต่อเนื่อง (โรม 6:1) เขาสะท้อนพระคุณของพระเจ้าด้วยความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น (โรม 12:10) แต่หากจะต้องประณิประนามก็ยังไม่ยอมสละความชอบธรรมและคุณธรรมของตนไป

5. การปรับตัวเข้าหาความจริง (Doctrinal Orientation to Reality) ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนจะนำผู้เชื่อให้ปรับตัวเข้าหาความจริงโดยช่วยให้เขาเชื่อฟังต่อพระบัญชาของพระเจ้าและหลีกเลี่ยงการมกใหญ่ฝ่ายสูงและการแข่งขันอันไม่ควร ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนก็ได้เข้าหาความจริงด้วยการพัฒนาสามัญสำนึกซึ่งมีพื้นฐานในความจริงแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ ได้ก้าวหน้าสู่การเป็นอิสระฝ่ายวิญญาณ จะมีอารมณ์ขัน และมีท่าทีไม่เครียดต่อผู้อื่น (โรม 12:3; เอเฟซัส 4:23)

6. การตัดสินใจอย่างถูกต้องจากตำแหน่งที่แข็งแกร่ง วงฤทธิ์เดชของพระเจ้าทำให้ผู้เชื่ออยู่ในตำแหน่งที่เขาสามารถทำการตัดสินใจจากมุมมองของพระเจ้า (จากประตูที่ 4) และด้วยแรงจูงใจที่ถูกต้อง คือความรักส่วนตัวที่มีต่อพระองค์ (จากประตูที่ 5) (เอเฟซัส 6:10; โฟลิปปี้ 2:2; โคลโลสี 1:11)

7. การเริ่มต้นที่จะควบคุมชีวิตของตน การก้าวไปถึงการเป็นอิสระฝ่ายวิญญาณขึ้นอยู่กับคนที่ผู้เชื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นปุโรหิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าอย่างไรบ้าง โดยจะปกป้องไว้กับพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์มากกว่าผู้คนและความคิดเห็นของมนุษย์ (โคลโลสี 2:7; ฮีบรู 12:2-3)

8. การใช้ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณได้แก้ไขปัญหาของความรู้สึกว่าตนด้อยกว่าผู้อื่น ความกลัวและปัญหาด้านอารมณ์อื่นๆ ปัญหาการหาความหมายในชีวิตไม่พบ และความไม่แน่นอนเกี่ยวกับอาชีพและฐานะของตน (2 ทิโมธี 1:7) ผู้เชื่อที่มี

ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนสามารถแก้ไขปัญหาของเขา โดยใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขารู้จักแล้ว เขาจะไม่ต้องวิ่งไปวิ่งมาในการหาที่ปรึกษาและคำแนะนำฝ่ายวิญญาณ เขาจะมองความทุกข์ยากว่าเป็นโอกาสที่จะใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขาได้สะสมไว้ในจิตใจแล้ว (2 ทิโมธี 2:3-4)

9. การเริ่มต้นที่จะรู้จักเป้าหมายของชีวิต (The Beginning of a Personal Sense of Destiny) ผู้เชื่อจะเข้าใจถึงความหมายและจุดประสงค์ในชีวิตของตนเมื่อเขากำลังเติบโตผ่าน 3 ขั้นตอนแห่งการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ และเขาจะมีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนขึ้นจากการเข้าใจความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระเจ้าและผู้อื่นมากยิ่งขึ้น

10. การฟื้นฟูชีวิตผ่านการศึกษาคำสอนพระคัมภีร์หลังความรอด (Post-Salvation Epistemological Rehabilitation) หลังรับความรอดแล้ว ผู้เชื่อจะต้องตั้งใจเรียนรู้จากแหล่งความรู้ใหม่ คือ หลักคำสอนพระคัมภีร์ จากภายใต้พันธกิจการสอนพระคัมภีร์ของผู้สอนที่สอนหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง และโดยรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เชื่อจะต้องสร้างระบบข้อมูลใหม่ด้วยการเรียนและจดจำหลักคำสอนพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อ เพราะว่า “ผู้ชอบธรรม [ผู้เชื่อทุกคนเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์] จะดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ” (โรม 1:17) การฟื้นฟูชีวิตผ่านหลักคำสอนพระคัมภีร์หลังจากรับความรอด หมายถึง การที่คุณได้รับการเปลี่ยนแปลงภายในจิตใจจากการเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ตั้งแต่วเวลาที่รอดจนถึงเวลาที่คุณโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ (โรม 12:2) แนวคิดนี้รวมถึงการเข้าใจชีวิตฝ่ายวิญญาณและการดำเนินชีวิตตามแผนพิธิการของพระเจ้า การเห็นคุณค่าในทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้คุณ และ การที่คุณจะเข้าใจและเห็นคุณค่ากับวิชาที่คุณกำลังศึกษาในหนังสือเล่มนี้ คือ การทนทุกข์ของคริสเตียน

11. การรู้จักบังคับตน การเป็นอิสระอยู่คู่กับความรับผิดชอบเสมอ ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนจะรับผิดชอบต่อตนเองด้วยการบังคับตนและมีวินัย (สุภาษิต 19:11; 1 โครินธ์ 14:33; 2 ทิโมธี 2:10) การบังคับตนเป็นสิ่งสำคัญในการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นเสมอ

12. ทศนคติใหม่ต่อชีวิต ความรักส่วนตัวต่อพระเจ้าได้สร้างมุมมองและทัศนคติใหม่ต่อชีวิต ความคิดและการเรียงลำดับความสำคัญในชีวิตก็จะเปลี่ยนไปเนื่องจากความรักส่วนตัวที่มีต่อพระเจ้าจะกลายเป็นแรงผลักดันในทุกสิ่งที่เขาทำ (ยอห์น 15:10-17)

13. มีคุณวุฒิที่จะรับการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณจะทำให้ผู้เชื่อสามารถผ่านการทดสอบแห่งการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร และจะผลักดันเขาให้ก้าวสู่ขั้นตอนต่อไปในการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ คือ การเป็นอิสระจากระบบโลก (1 เปโตร 4:12-16)

โดยสรุปแล้ว ผู้เชื่อที่มีลักษณะเหล่านี้ได้บรรลุขั้นตอนนี้แรกแห่งการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ คือ การมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน พระเจ้าทรงสถาปนาชีวิตพิเศษสำหรับผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร ซึ่งบางอย่างผู้เชื่อจะต้องประสบเอง แต่บางอย่างเป็นที่พระเจ้ากระทำให้เรา (โรม 8:10) เช่น การที่ทุกพระภาคแห่งตรีเอกานุภาพทรงสถิตอยู่ในเราเป็นสถานะอันถาวรของผู้เชื่อ ซึ่งต่างจากประสบการณ์ของผู้เชื่ออันเป็นแนวทางที่ผู้เชื่ออาจจะถวายเกียรติแด่พระคริสต์ในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาหรืออาจจะไม่ได้ (เอเฟซัส 5:1; 1 โครินธ์ 6:20)

ในแต่ละขั้นตอนที่ผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณกำลังเติบโตขึ้นอยู่นั้น เขาจะถวายเกียรติแด่พระคริสต์มากยิ่งขึ้นด้วยประสบการณ์ของเขา ประสบการณ์นี้ได้เริ่มต้นกับความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ซึ่งพระคัมภีร์อธิบายด้วยวลีว่า “พระคริสต์... .. ทรงก่อสร้างขึ้นในตัวของคุณ” (กาลาเทีย 4:19) ในขั้นตอนนี้ การเป็นอิสระจากระบบโลก การถวายเกียรติแด่พระคริสต์นั้นได้รับการอธิบายว่าเป็น “พระคริสต์ทรงอาศัยอยู่ในใจ

ของคุณ” (เอเฟซัส 3:16-17) เมื่อผู้เชื่อได้โตแล้ว ชีวิตคริสเตียนอันเลิศประเสริฐจะสำแดงออกในชีวิตของเขาด้วยว่า “พระคริสต์จะได้ทรงรับเกียรติในร่างกาย [ของผู้เชื่อซึ่งโตแล้ว] เสมอ” [ฟิลิปปี 1:20]

คำจำกัดความของความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณเป็นการที่หลักคำสอนพระคัมภีร์ได้ครอบครองความคิด ผู้เชื่อคนนี้ได้ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ในทุกๆ สถานการณ์ รวมถึงการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร

ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนได้ข้ามเขตแดนจากการเป็นเด็กฝ่ายวิญญาณถึงการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแล้ว จากการเป็นคนที่เคยต้องอาศัยผู้อื่นที่จะชี้แนะเขาในชีวิต ถึงการเป็นอิสระฝ่ายวิญญาณ และ จากการที่เขาต้องทนทุกข์เพราะความทุกข์โศกที่ตนเป็นคนก่อและการติสอนจากพระเจ้า ถึงการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรแทน ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเป็นการก้าวไกลอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ และถือว่าเป็นขั้นตอนแรกของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนได้คิดและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ต่อชีวิตโดยได้รับแรงจูงใจจากความรักที่เขามีต่อพระเจ้า เขามีความเข้าใจในหลักคำสอนพระคัมภีร์พอที่จะไม่ต้องอาศัยความคิดและคำปรึกษาของผู้อื่น และเขากล้าที่จะทำตามมุมมองและความคิดที่มีในจิตใจของตน แทนที่จะทำตามอิทธิพลของผู้อื่น อนึ่ง เขาจะไม่หมกมุ่นกับจุดอ่อนหรือจุดเด่นของตน แต่มองตนเองจากมุมมองความจริงจากพระคัมภีร์ และจะมองตนเองในฐานะเป็นรัชทายาทของพระเจ้า โดยยังไม่ล้มที่จะเห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เขายอมรับในเขตจำกัดของตนในขณะที่ยังให้

ความสำคัญแก่โอกาสและสิทธิพิเศษอันไม่จำกัดที่พระองค์ทรงมอบให้แก่เขา ผู้เชื่อเหล่านี้จะฉวยโอกาสที่จะใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณเพื่อทำให้เป็นประโยชน์มากเท่าที่จะมากได้

เมื่อผู้เชื่อมาถึงขั้นตอนความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนแล้ว เขาจะไม่ยอมถูกขู่เข็ญจากใคร เขาจะไม่ให้ตนถูกจับต้องด้วยความรู้สึกผิดหรือความกดดันจากบุคคลหรือกลุ่มคนที่พยายามบังคับให้เขาทำตามมาตรฐานที่พวกเขาตั้งไว้เอง ในกรณีที่เขากระทำผิดบาป เขาจะรับผิดชอบสำหรับการตัดสินใจผิดที่เขากระทำไปนั้น และจะแก้ไขปัญหามาตามแผนพิธิการของพระเจ้า ผู้เชื่อคนนี้เข้าใจดีว่าในฐานะเป็นปุโรหิตและสมาชิกในราชวงศ์ของพระเจ้า เขามีสิทธิ์ส่วนตัวที่จะดำเนินชีวิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าอย่างเป็นทางการส่วนตัว ชีวิตเขาเป็นของพระเจ้า ไม่ใช่ของคนอื่น พระเจ้าทรงโปรดจัดเตรียมสิ่งจำเป็นสำหรับเขาในแต่ละวัน ไม่ใช่เพื่อเขาจะทำให้คนอื่นประทับใจในตัวเขา แต่เพื่อเขาจะสามารถมีชีวิตตามพระบัญชาแห่งแผนพิธิการของพระเจ้า เพราะความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนภายในจิตใจ เขาจะสามารถมีความสุขในทุกประเภทของการทนทุกข์ของคริสเตียน

คริสเตียนที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนรู้ว่าเขากำลังทำตามแผนการแห่งชัยชนะ เขาเข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อเขาในอดีตกาล และเขารู้ว่าจะต้องทำอะไรถึงจะเจริญขึ้นในแผนพิธิการของพระเจ้า แผนพิธิการของเจ้านั้นให้ความหมายและเป้าหมายที่ชัดเจนแก่ชีวิตของเขา เขาได้ก้าวหน้าด้วยความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมหนทางให้เขา และจะทรงค้ำจุนเขาให้ผ่านพ้นอุปสรรคและจุดอ่อนที่เขาไม่ เขามั่นใจว่ามีอนาคตที่งดงามรอเขาอยู่บนสวรรค์

ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนได้พากเพียรต่อการเรียนและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่องเพราะเขารักพระเจ้าและรักที่จะรับพระพรที่พระเจ้าทรงสัญญาให้เขาบนโลกและเมื่อเขาอยู่บนสวรรค์ (ฮีบรู 6:18) ความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้าเป็นแรงจูงใจที่สูงสุดในชีวิตของเขา ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนจะกระทำตามแผนการของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

โดยไม่ต้องการคำชมเชยหรือมีคนอื่นมายกย่องเขา เขาไม่ต้องการชื่อเสียง การหุนนใจ คำปรึกษา การบันดลใจ หรือการบังคับจากผู้อื่น เขาพึ่งพาพระเจ้าเพียงผู้เดียว แทนที่จะยึดแรงจูงใจหรือความเข้มแข็งจากจิตใจของผู้อื่น เขาได้ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขาอยู่ในจิตใจของตน เขาไม่ต้องการที่จะพิสูจน์ความสามารถหรือความเข้มแข็งของเขาให้คนอื่นได้เห็น เขาไม่กลัวใคร และเขาไม่ต้องการเลียนแบบบุคลิกหรือท่าทีของคนอื่น เพราะเขาพอใจกับบุคลิกของตนเองอยู่แล้ว

ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณจะทำให้ผู้เชื่อเป็นอิสระทางด้านความคิด แต่จะไม่ทำให้เป็นคนน่ารังเกียจ คริสเตียนที่กำลังเติบโตขึ้นหลายคนจะกลายเป็นคนคลั่งศาสนาเต็มไปด้วคำตอบและความกระตือรือร้นที่จะให้คนอื่นเชื่อตามความคิดของเขา นี่คือความจองหอง ไม่ใช่ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนจะทำให้ผู้เชื่อเป็นผู้ฟังที่ดี เพราะความถ่อมใจแท้ที่เขามีตั้งแต่ประตูที่ 3 ทำให้เขาเป็นคนที่รับคำสอนได้ เขาเห็นคุณค่าในผู้ที่ถ่อมใจด้วย และยอมรับนับถือต่อสิทธิอำนาจอย่างถูกต้องสมควร รวมถึงสิทธิอำนาจของศิษยาภิบาลที่สอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนหมายความว่า ผู้เชื่อจะมีความเจริญภายในระบบชีวิตของพระเจ้า ไม่เหมือนผู้เชื่อที่กบฏต่อพระเจ้าและใช้ชีวิตภายนอกของพระองค์

ถึงแม้ผู้เชื่อชาวคาทอลิกทางจิตวิทยาไม่สามารถทำให้มนุษย์รู้จักกับความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณแต่เขาสามารถอธิบายถึงสภาพของมนุษย์ที่ไม่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตของตน ไม่ว่าจะพูดถึงชีวิตของมนุษย์ทั่วไปหรือชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อก็ตาม

“ ...จากผู้ชายและผู้หญิงทั้งหลายซึ่งไปหาคำปรึกษาจากจิตแพทย์ ปัญหาสุขภาพจิต 2 สิ่งที่โดดเด่นที่สุด คือ การขาดความสุขและความมั่นใจกับตนเอง (a deficiency of self-esteem) และความรู้สึกว่าตนเองถูกตัดออกจากสังคม เขา รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถในการมีชีวิต หรือที่จะจัดการกับสิ่งที่ชีวิต

ต้องการจากเขา และไม่รู้จักความจำเป็น ความต้องการ ความรู้สึก ความคิด
ค่านิยม และศักยภาพของตน เพราะฉะนั้นเขาไม่รู้จักตนเอง มีหลายสิ่ง
เกี่ยวกับตัวตนเองที่เขายังไม่พบ เหมือนเป็นคนที่กลับไปตลอดทั้งชีวิตจนถึง
ความตาย”⁴⁰

ผู้เชื่อได้ตื่นขึ้นในความจริงผ่านการเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์โดยอยู่ในวง
ฤทธิ์เดชของพระเจ้า หรือหากไม่เรียนและไม่ประยุกต์พระคำของพระเจ้า ก็จะต้องโดน
ความทุกข์โศกที่ทนก่อนและการติสอนจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

40. Nathaniel Brandon, *Honoring the Self*, หน้า 4.